

JÁNOS 3. LEVELE

3 János 1:

Én, a presbíter, a szeretett Gájusznak, akit igazán szeretek.

Valószínűleg ebben az esetben nem arról a Gájusról van szó, akit Pál említ meg a korinthusiakhoz írt levelében, hiszen az a Gájusz Korinthusban élt, ezek a levelek pedig az Efézus környékén élőkhöz íródtak.

Szeretett testvérem, kívánom, hogy mindenben olyan jó dolgod legyen, és olyan egészséges légy, mint amilyen jó dolga van a lelkednek.

Sokan úgy értelmezik ezt az igeverset, mint egy ígéretet a gyógyulásra. Egy kissé elferdítik ezt az igeverset és Isten kijelentésévé teszik, mintha Isten mondaná, hogy „*kívánom, hogy mindenben olyan jó dolgod legyen, és olyan egészséges légy, amilyen jó dolga van a lelkednek*”. Itt azonban nem erről van szó. János Gájusznak írja a levelet, akit nagyon szeret, és a köszöntésébe belefoglalja ezt a csodálatos óhajt is. János azt kívánja Gájusznak, hogy mindenben olyan jó dolga legyen, és olyan egészséges legyen, amilyen jó dolga van a lelkének.

Mi is ezt tesszük, amikor levelet írunk valakinek. Megkérdezzük tőle, hogy van, majd hozzátesszük, hogy reméljük, jól és, hogy egészséges, stb. Tehát egyáltalán nem biblikus felfogás, ha ezt az igeverset Isten gyógyulásra tett ígéreteként értelmezzük. Egyszerűen János Gájusz iránti kívánságairól, reményeiről van szó.

Érdekes azonban, hogy itt János összefüggésbe hozza a lélek egészségét a fizikai értelemben vett egészséggel. Minél jobban vizsgáljuk az emberi testet, annál inkább nyilvánvalóvá válik számunkra, hogy az ember testi egészsége összefüggésben van lelkiállapotával. Most már tudjuk, hogy például ha valaki nagyon negatívan látja a dolgokat, a szervezetében káros anyagok kezdenek el termelődni, amelyek megtámadják a szervezetét. Sőt mi több, ma már tudjuk, hogy egyértelmű kapcsolat fedezhető fel az ember lelkiállapota és egyes betegségek között. A betegségek kialakulásában meghatározó a lelki tényező. Egyes pszichológusok szerint, akár a betegségek kilakulásának 90%-a is visszavezethető erre. Bár szerintem azért a pszichológusok kicsit túloznak. Ahhoz azonban semmiképpen sem fér kétség, hogy lelkünk és testünk egészsége között fennáll egyfajta kapcsolat.

Az angolban van egy szólás, amely a következőképpen hangzik: 'Gyógyír az örömteli szív'. Nem tudom, tudtátok-e, hogy ennek a közmondásnak az igazsága ma már tudományosan is alátámasztott tény. Vagy megemlíthetném a nevetést is, amely segíti az emésztést. Érdemes tehát a vacsoránál vicceket olvasgatni. A keserűség azonban lassan felemésztheti az embert: fekélyeket okoz, olyan anyagokat szabadít fel, amelyek kárt tesznek az ember szervezetében.

Számomra érdekes, hogy János is felismerte, hogy egy bizonyos kapcsolat áll fenn lelkünk és testünk egészsége között.

Nagyon örültem, amikor testvérek jöttek, és bizonyosságot tettek a te igazságodról, minthogy te igazságban jársz.

Nincs nagyobb örömöm annál, mint amikor hallom, hogy az én gyermekeim az igazságban járnak.

Teljes mértékben egyetértek Jánossal. A tanítók számára a legnagyobb örömet az okozza, amikor hallja, hogy gyermekei az igazságban járnak. Amikor találkozik az ember valakivel, aki felé 15-20 évvel korábban szolgált, és azt látja, hogy még mindig az igazságban jár, ennél valóban nincs nagyobb öröm. Ugyanakkor, nincs fájdalmasabb dolog, mint látni, hogy gyermekeim elfordultak az Úrtól, tévtanítást hittek el, valamilyen hazugságot tettek magukévá. Ez nagyon fáj.

Szeretett testvérem, hűségesen jársz el mindabban, amit a testvérekért teszel, még az idegenekért is, akik bizonyosságot is tettek szeretetedről a gyülekezet előtt: jól teszed, ha ezeket az Istenhez méltóan engeded útnak,

Miről beszél itt János? Arról, ahogyan Gájusz bánt a vándorprófétákkal, utazó prédikátorokkal. Gájusz nagy vendégszeretetet tanúsított irántuk és segítségükre volt. Akik vendégszeretetéből részesültek, elmesélték másoknak, hogy Gájusz milyen nagy szeretettel bánt velük.

mert azért a névért indultak el, és semmit sem fogadtak el a pogányoktól.

Amikor a vándorpróféták útnak indultak, semmit sem fogadtak el a pogányoktól. Meglehetősen megkérdőjelezhetőnek tartom egyes gyülekezetek napjainkban alkalmazott pénzgyűjtő stratégiáját, amely alapján világi vállalatokat és vállalkozókat keresnek meg, és tőlük kérnek támogatást szolgálatukhoz. A korai egyház időszakában szolgáló próféták nem ezt tették, sőt mi több a Didachéban az apostolok arról is szóltak, hogy ha egy próféta pénzt kért, hamis prófétának kellett nyilvánítani.

János tehát megdicséri Gájuszt vendégszeretetéért, azért a szeretetért, amellyel befogadta a prófétákat, és bátorítja, hogy továbbra eszerint cselekedjen. Majd hozzáteszi:

Nekünk tehát fel kell karolnunk az ilyeneket, hogy munkatársakká legyünk az igazságban. Írtam valamit a gyülekezetnek, de Diotrefész, aki köztünk elsősége vágyik, nem fogad el minket.

Diotrefész egy érdekes figura. Vegyük észre, hogy felszínre került a bűne. Az évek során görcsösen ragaszkodott pozíciójához, senkinek sem akarta azt átadni, folyamatosan elsősége vágyott. Amikor próféták látogatták meg a gyülekezetet, nem engedte be őket. Sőt mi több, még a szeretett János apostolt is elutasította, aki pedig az Úr apostola volt. A gyülekezetekben manapság is találkozunk Diotrefészekkel, akik elsősége vágnak a gyülekezetben, hatalmi pozícióba kívánnak kerülni.

Ezért tehát, ha megérkezem, emlékeztetni fogom azokra a dolgokra, amiket művel, amikor gonosz szavakkal rágalmaz minket, de nem elégszik meg ezzel, hanem maga sem fogadja be a testvéreket, azokat pedig akik akarnák, úgyszintén megakadályozza ebben, és kiveti a gyülekezetből.

Ez az ember zsarnok volt, nem engedte be a vándorprófétákat a gyülekezetbe, de ha valaki a gyülekezetből ezt megtette, akkor azt az embert is kizárta a gyülekezetből.

Ezután János a következőkre buzdít bennünket:

Szeretett testvérem, ne a rosszat kövesd, hanem a jót. Aki a jót cselekszi, az Istentől van, aki a rosszat cselekszi, az nem látta az Istent.

János itt megint csak arra fekteti a hangsúlyt, hogy mit tegyünk. Jakab is hasonlóan cselekszik, hiszen a Jakab 1:22-ben a következőket mondja: „*Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat.*” A Róma 2:13-ban ezt írja Pál: „*Hiszen nem a törvény hallgatói igazak Isten előtt, hanem a törvény megtartói fognak megigazíttatni.*”

A Jézusról szerzett ismereteim önmagában még nem üdvözítenek engem. Akkor üdvözülök, ha tudatosan eldöntöm, hogy Őt követem, és ezt meg is teszem. A cselekedeteink sokat elárulnak. „*Aki a jót cselekszi, az Istentől van, aki a rosszat cselekszi, az nem látta az Istent.*”

Demetriosz mellett bizonyosságot tesz mindenki,

János valószínűleg Demetriosz által küldte a levelet Gájusznak.

Demetriosz mellett bizonyosságot tesz mindenki, maga az igazság is, de mi is bizonyosságot teszünk, és tudod, hogy a mi bizonyágtételünk igaz.

Sok írivalóm volna még számodra, de nem akarok neked tintával és tollal írni, remélem azonban, hogy hamarosan meglátlak, és hamarosan fogunk beszélni.

Ugyanazokkal a sorokkal zárja János harmadik levelét is, mint a másodikat, abban a reményben, hogy hamarosan találkozhat majd azzal, akinek a levelet írja.

És végül a záró sorok:

Békesség neked! Köszöntenek barátaid. Köszöntsd te is barátainkat név szerint.